

סמטת הגטו של היהודים ומבנה בית הכנסת

התקופה הראשונה בה נכחו יהודים במונטה סאן סבינו הייתה בין השנים 1421 ל-1571. התקופה השנייה החלה ב-1627 כאשר משפחת האצולה אורסיני אישרה להם להקים קהילה דתית עצמאית עם בית כנסת ובית קברות. בשנת 1799, עם התחזקותה של תנועת "ויוה מריה", נאלצו היהודים לעזוב. הם חיפשו מקלט בסיינה, אולם גם שם נטבחו על ידי חברי התנועה.

הרחוב הזה, המוקדש היום לזכרו של סולומון פיורנטינו (1743-1815, משורר בן המקום) נקרא פעם סמטת בית הכנסת או סמטת הגטו של היהודים. מאוחר יותר שונה שמו לבורגו נואובו (הרחוב החדש) ובין השנים 1939-1981 נקרא רחוב מרקוני. ב-10 לאוגוסט 1707, ציווה קוזימי השלישי, שהיה אז דוכס טוסקנה, על היהודים כי "החל מ-1 בנובמבר 1707, יפוננו הבתים בהם גרים יהודים וכולם יעברו ללא יוצא מן הכלל להתגורר בסמטה או הרחוב הקרוי סמטת בית הכנסת של היהודים ובבתים הממוקמים שם, ולא בשום מקום אחר".

מבנה בית הכנסת נמצא בבית מספר 11 ובבית מספר 13. ניתן להבחין בשיפוץ שעבר המבנה בשנים 1729-1732. שיפוצים נוספים היו גם לאחר עזיבת הקהילה.

המבנה מורכב משתי קומות, וקיימת הסברה שבקומה העליונה פעל בית הכנסת ובקומה התחתונה פעלו בית ספר ומרכז חברתי. ניתן להבחין בשרידי קישוט ובנישה ממוסגרת אבן אשר, כפי הנראה, הכילה בתוכה את ארון הקודש. בחלל הסמוך נתגלו לא מזמן שרידי צינור חרס אשר הוביל מי גשם לבריכות המקווה. במספר בתים הסמוכים לבית הכנסת ניתן עוד לזהות, בתוך הבתים, חריצי מזוזות.